

Na osnovu člana 315. tačke 3) Ustava Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije,
Predsedništvo Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije donosi

Ukaz o proglašenju Zakona o ratifikaciji Međunarodne konvencije o usklađivanju graničnih kontrola robe

Proglašava se Zakon o ratifikaciji Međunarodne konvencije o usklađivanju graničnih kontrola robe koji je donela Skupština SFRJ na sednici Veća republika i pokrajina 4. aprila 1985.

P br. 431

Beograd, 4. aprila 1985.

Predsednik
Predsedništva SFRJ,
Veselin Đuranović, s.r.

Predsednik
Skupštine SFRJ
Dušan Alimpić, s.r.

Zakon o ratifikaciji Međunarodne konvencije o usklađivanju graničnih kontrola robe

*Zakon je objavljen u "Službenom listu SFRJ -
Međunarodni ugovori", br. 4/85 od 5.4.1985.
godine.*

Član 1.

Ratifikuje se Međunarodna konvencija o usklađivanju graničnih kontrola robe, doneta u Ženevi, na 43. zasedanju Komiteta za unutrašnji saobraćaj Evropske ekonomske komisije 21. oktobra 1982. s aneksima, u originalu na engleskom, francuskom, ruskom i španskom jeziku.

Član 2.

Tekst Konvencije, s aneksima, u originalu na engleskom jeziku i u prevodu na srpskohrvatski književni jezik glasi:

MEĐUNARODNA KONVENCIJA O USKLAĐIVANJU GRANIČNIH KONTROLA ROBE

Preambula

Strane ugovornice,
U želji da poboljšaju međunarodni promet robe,
Imajući u vidu potrebu za olakšanjem prelaza robe preko granice,
Konstatujući da mere kontrole na granici primenjuju različite kontrolne službe,
Priznavajući da se uslovi pod kojima se kontrola vrši mogu u znatnoj meri uskladiti bez štete po njenu svrhu, pravilnu primenu i efikasnost,
Uverene da je usklađivanje graničnih kontrola, značajno za postizanje ovih ciljeva,
Saglasile su se o sledećem:

Glava I OPŠTE ODREDBE

Član 1.

Definicije

Za svrhe ove konvencije:

- (a) "carina" znači vladinu službu zaduženu za primenu carinskih propisa i naplatu uvoznih i izvoznih dažbina i taksa, kao i za primenu drugih zakona i propisa koji se, između ostalog, odnose na uvoz, tranzit i izvoz robe;
- (b) "carinska kontrola" znači mere koje se primenjuju da bi se obezbedilo poštovanje zakona i propisa za čije je sprovođenje zadužena carina;
- (c) "medicinsko-sanitarna kontrola" znači kontrolu koja se preduzima za zaštitu života i zdravlja ljudi, sa izuzećem veterinarske kontrole;
- (d) "veterinarska kontrola" znači sanitarnu kontrolu koja se primenjuje na životinje i proizvode životinjskog porekla radi zaštite života i zdravlja ljudi i životinja, kao i kontrolu objekata ili robe koji mogu da budu prenosioci zaraznih oboljenja životinja;
- (e) "fito-sanitarna kontrola" znači kontrolu namenjenu sprečavanju širenja i unošenja preko nacionalne granice zaraznih oboljenja biljaka i biljnih proizvoda;
- (f) "kontrola tehničkih standarda" znači kontrolu kojom se obezbeđuje da roba odgovara minimumu međunarodnih ili nacionalnih standarda definisanih odnosnim zakonima i propisima;
- (g) "kontrola kvaliteta" znači svaku kontrolu, osim pomenutih kontrola, kojom se obezbeđuje da roba odgovara minimumu međunarodnih ili nacionalnih definicija o kvalitetu utvrđenih odnosnim zakonima i propisima;
- (h) "kontrolne službe" znače svaku službu zaduženu za sprovođenje svih ili jednog dela prethodno definisanih kontrola ili bilo kojih drugih kontrola koje se redovno primenjuju na uvoz, izvoz ili tranzit robe.

Član 2.

Cilj

Da bi se olakšao međunarodni promet robe, ova konvencija ima za cilj da smanji zahteve u pogledu ispunjavanja formalnosti, kao i broj i trajanje kontrola, naročito nacionalnom međunarodnom koordinacijom kontrolnih postupaka i njihovih metoda primene.

Član 3.

Područje primene

1. Ova konvencija se odnosi na svu robu koja se uvozi ili izvozi ili je u tranzitu, kad prelazi preko jedne ili više morskih, vazdušnih ili kopnenih granica.
2. Ova konvencija se odnosi na sve kontrolne službe strana ugovornica.

Glava II USKLADIVANJE POSTUPAKA

Član 4.

Koordinacija kontrola

Strane ugovornice se obavezuju da će u što većoj meri uskladiti intervencije carinskih službi i drugih kontrolnih službi.

Član 5.

Sredstva za rad kontrolnih službi

Da bi obezbedile uspešan rad kontrolnih službi, strane ugovornice treba da se pobrinu da im, u što većoj meri i u okviru nacionalnih propisa, obezbede:

- (a) dovoljan broj stručnog kadra, shodno zahtevima prometa;
- (b) opremu i prostorije pogodne za kontrolu, imajući u vidu vrstu transporta, robu koja treba da se kontroliše i zahteve prometa;
- (c) instrukcije za službenike, da bi se postupalo u skladu sa međunarodnim sporazumima i aranžmanima, kao i sa njihovim nacionalnim propisima.

Član 6.

Međunarodna saradnja

Strane ugovornice se obavezuju da će međusobno saradivati i tražiti svu potrebnu pomoć od nadležnih međunarodnih tela da bi se ostvarili ciljevi Konvencije i uz to, ako je potrebno, pokušati postići novi multilateralni ili bilateralni sporazumi ili aranžmani.

Član 7.

Saradnja između susednih zemalja

Kad god se prelazi zajednička kopnena granica, zainteresovane strane ugovornice će, kad je to moguće, preduzeti odgovarajuće mere za olakšanje prelaza robe, a posebno će:

- (a) nastojati da omoguće zajedničku kontrolu robe i dokumenata obezbeđivanjem zajedničkih prostorija;
- (b) nastojati da obezbede usklađivanje:
- radnog vremena graničnih ispostava,
 - kontrolnih službi koje tamo rade,
 - kategorija robe, vrsta transporta i međunarodnih režima, carinskog tranzita koji se tamo prihvataju ili su uobičajeni.

Član 8.

Razmena informacija

Strane ugovornice će, na zahtev, dostavljati jedna drugoj informacije potrebne za primenu Konvencije, pod uslovima definisanim u aneksima.

Član 9.

Dokumenti

1. Strane ugovornice će nastojati da, među sobom i sa nadležnim međunarodnim telima, podstiču upotrebu dokumenata koji su usaglašeni sa ključnim obrascem Ujedinjenih nacija.

2. Strane ugovornice će prihvatiti dokumenta izrađena bilo kojim odgovarajućim tehničkim procesom, pod uslovom da odgovaraju službenim propisima u pogledu forme, autentičnosti i overavanja i da su čitki i razumljivi.

3. Strane ugovornice treba da obezbede da se potrebna dokumenta pripreme i overe u striktnoj saobraznosti sa odnosnim propisima.

Glava III ODREDBE U VEZI SA TRANZITOM

Član 10.

Roba u tranzitu

1. Strane ugovornice će, kad god je moguće, obezbediti uprošćen i brz tretman za robu u tranzitu, posebno za robu koja putuje na osnovu međunarodnog režima carinskog tranzita, ograničavanjem svih kontrola na slučajeve u kojima je to opravdano zbog određenih okolnosti ili rizika. Osim toga, one će uzimati u obzir i situaciju zemalja bez morske obale. One će nastojati da obezbede produženje radnog vremena i proširenje nadležnosti postojećih carinskih ispostava za carinjenje robe koja se prevozi na osnovu međunarodnog režima carinskog tranzita.

2. Strane ugovornice će nastojati da, u najvećoj mogućoj meri, olakšaju tranzit robe koja se prevozi u kontejnerima ili drugim jedinicama utovara koje pružaju potrebnu bezbednost.

Glava IV RAZNE ODREDBE

Član 11.

Javni red

1. Nijedna odredba ove konvencije neće sprečavati primenu zabrana ili ograničenja koji se odnose na uvoz, izvoz ili tranzit, postavljenih iz razloga javnog reda i, naročito, javne bezbednosti, morala i zdravlja ili zaštite okoline, kulturne baštine ili industrijske, komercijalne i duhovne svojine.

2. Bez obzira na to, strane ugovornice će nastojati, kad god to ne šteti efikasnosti kontrole, da kontrolu u vezi sa primenom mera pomenutih u stavu 1. ovog člana sprovode u skladu sa odredbama ove konvencije, između ostalog sa odredbama čl. 6. do 9.

Član 12.

Mere u izuzetnim slučajevima

1. Posebne mere koje strane ugovornice mogu biti primorane da uvedu zbog određenih okolnosti moraju biti proporcionalne razlozima njihovog uvođenja i moraju da se obustave ili ukinu čim ti razlozi prestanu da postoje.

2. Kad god to ne šteti efikasnosti mera, strane ugovornice će publikovati odgovarajuće odredbe za te mere.

Član 13.

Aneksi

1. Aneksi uz ovu konvenciju čine sastavni deo Konvencije.

2. U skladu sa postupkom definisanim u čl. 22. ili 24, u daljem tekstu, Konvenciji se mogu dodati novi aneksi koji se odnose na druge sektore kontrole.

Član 14.

Odnos prema drugim ugovorima

Bez štete po odredbe člana 6. Konvencija će prekludirati prava i obaveze koji proizlaze iz ugovora koje su strane ugovornice Konvencije zaključile pre nego što su postale strane ugovornice ove konvencije.

Član 15.

Ova konvencija neće sprečavati primenu većih olakšica koje dve ili više strana ugovornica žele da odobre međusobno, kao ni pravo organizacija regionalnih ekonomskih integracija iz člana 16. koje su konstituisale strane ugovornice da primenjuju vlastite propise za kontrolu na svojim internim granicama, pod uslovom da to ni na koji način ne smanjuje olakšice koje proizlaze iz ove konvencije.

Član 16.

Potpisivanje, ratifikovanje, prihvatanje, odobravanje i pristupanje

1. Ova konvencija, deponovana kod generalnog sekretara Ujedinjenih nacija, biće otvorena za sve države i organizacije regionalnih ekonomskih integracija koje

su konstituisale suverene države i koje imaju kompetencije da pregovaraju, zaključuju i primenjuju međunarodne sporazume po pitanjima obuhvaćenim Konvencijom.

2. Organizacije regionalnih ekonomskih integracija iz stava 1. ovog člana mogu, po pitanjima za koja su nadležne, u svoje ime koristiti prava i ispunjavati obaveze koje ova konvencija daje državam članicama, stranama ugovornicama Konvencije. U tom slučaju, države članice pomenutih organizacija neće imati pravo da pojedinačno koriste ta prava, uključujući i pravo glasa.

3. Države i organizacije regionalnih ekonomskih integracija iz stava 2. ovog člana mogu postati strane ugovornice ove konvencije:

(a) deponovanjem instrumenata o ratifikaciji, prihvatanju ili odobravanju posle njenog potpisivanja, ili

(b) deponovanjem instrumenta o pristupanju.

4. Konvencija će biti otvorena za potpisivanje svim državama i organizacijama regionalnih ekonomskih integracija iz stava 1. ovog člana od 1. aprila 1983. godine do zaključno, 31. marta 1984. godine u uredu Ujedinjenih nacija u Ženevi.

5. Od 1. aprila 1983. godine Konvencija će biti otvorena i za njihovo pristupanje.

6. Instrumenti o ratifikaciji, prihvatanju, odobravanju ili pristupanju biće deponovani kod generalnog sekretara Ujedinjenih nacija.

Član 17.

Stupanje na snagu

1. Ova konvencija stupa na snagu tri meseca pošto pet država deponuje svoje instrumente o ratifikaciji, prihvatanju, odobravanju ili pristupanju,

2. Pošto pet država deponuje svoje instrumente o ratifikaciji, prihvatanju, odobravanju ili pristupanju, Konvencija stupa na snagu za sve ostale strane ugovornice tri meseca posle datuma deponovanja njihovih instrumenata o ratifikaciji, prihvatanju, odobravanju ili pristupanju.

3. Smatra se da se svaki instrument o ratifikaciji, prihvatanju, odobravanju ili pristupanju koji je deponovan posle stupanja na snagu izmene Konvencije odnosi na Konvenciju sa izmenama.

4. Smatra se da se svaki takav instrument koji je deponovan pošto je prihvaćena izmena u skladu sa postupkom iz člana 22. ili pre njenog stupanja na snagu, odnosi na Konvenciju sa izmenama na dan stupanja na snagu te izmene.

Član 18.

Otkazivanje

1. Svaka strana ugovornica može otkazati Konvenciju obavestavajući o tome generalnog sekretara Ujedinjenih nacija.

2. Otkazivanje stupa na snagu šest meseci pošto generalni sekretar primi obavешtenje o otkazivanju.

Član 19.

Prestanak važnosti

Ako se posle stupanja Konvencije na snagu broj država koje su strane ugovornice smanji na manje od pet u bilo kom periodu od 12 uzastopnih meseci, Konvencija će prestati da važi po završetku tog dvanaestomesečnog perioda.

Član 20.

Rešavanje sporova

1. Svaki spor između dve ili više strana ugovornica oko tumačenja ili primene ove konvencije rešava se, u što većoj meri, međusobnim pregovorima ili sporazumevanjem na neki drugi način.

2. Svaki spor između dve ili više strana ugovornica oko tumačenja ili primene Konvencije koji se ne može rešiti na način iz stava 1. ovog člana iznosi se, na zahtev jedne od njih, pred arbitražni sud sledećeg sastava: svaka strana u sporu imenuje svog arbitra, a ti arbitri imenuju još jednog arbitra koji je predsednik. Ako tri meseca posle prijema zahteva jedna strana ne imenuje svog arbitra, ili ako arbitri ne imenuju predsednika, bilo koja strana može zahtevati da generalni sekretar Ujedinjenih nacija imenuje arbitra ili predsednika arbitražnog suda.

3. Odluka arbitražnog suda osnovanog na osnovu odredaba stava 2. ovog člana biće konačna i obavezna za strane u sporu.

4. Arbitražni sud utvrđuje Poslovnik o radu.

5. Arbitražni sud donosi odluke većinom glasova i na osnovu ugovora koji postoje između strana u sporu i opšteg međunarodnog prava.

6. Svako neslaganje oko tumačenja ili izvršenja presude do kog može doći između strana u sporu bilo koja strana može da podnese na ocenu arbitražnom sudu koji je doneo presudu.

7. Svaka strana u sporu snosi troškove svog arbitra kog je imenovala i svojih predstavnika u arbitražnom postupku. Troškove predsednika i ostale troškove strane u sporu snose podjednako.

Član 21.

Rezerve

1. Svaka strana može u vreme potpisivanja, ratifikovanja, prihvatanja ili odobravanja ove konvencije ili u vreme pristupanja Konvenciji izjaviti da se ne smatra obaveznom po članu 20. st. 2. do 7. ove konvencije. Ostale strane ugovornice neće biti obavezne po ovim stavovima u odnosu na bilo koju stranu ugovornicu koja je stavila takvu rezervu.

2. Svaka strana ugovornica koja je stavila rezervu predviđenu u stavu 1. ovog člana može tu rezervu povući u svako doba, obaveštavajući o tome generalnog sekretara Ujedinjenih nacija.

3. Na Konvenciju se neće dopustiti nikakve rezerve osim onih koje su predviđene u stavu 1. ovog člana.

Član 22.

Postupak za izmenu Konvencije

1. Ova konvencija, uključujući njene anekse, može da se izmeni na predlog i neke strane ugovornice, po postupku definisanom ovim članom.

2. Svaka predložena izmena Konvencije razmatra se na Administrativnom komitetu sastavljenom od svih strana ugovornica u skladu sa Poslovníkom navedenim u Aneksu 7. O svakoj izmeni koju je Administrativni komitet razmotrio ili pripremio na svom sastanku i usvojio, generalni sekretar Ujedinjenih nacija obaveštava strane ugovornice radi prihvatanja.

3. Svaka predložena izmena dostavljena u skladu sa stavom 2. ovog člana stupa na snagu za sve strane ugovornice tri meseca posle isteka dvanaestomesečnog perioda od datuma dostavljanja predložene izmene u toku kog generalnom sekretaru Ujedinjenih nacija nije stavila nikakav prigovor na predloženu izmenu neka država koja je strana ugovornica ili organizacija regionalne ekonomske integracije koja je strana ugovornica i deluje u okviru uslova definisanih u članu 16. stav 2. ove konvencije.

4. Ako je na predloženu izmenu stavljen prigovor u smislu stava 3. ovog člana, izmena se neće smatrati prihvaćenom i neće imati nikakvo dejstvo.

Član 23.

Zahtevi, saopštenja i prigovori

Generalni sekretar Ujedinjenih nacija obaveštava sve strane ugovornice, kao i sve države, o bilo kom zahtevu, saopštenju ili prigovoru u smislu člana 22. i o datumu stupanja na snagu bilo koje izmene.

Član 24.

Konferencija za reviziju

Pet godina pošto Konvencija stupi na snagu, svaka strana ugovornica može, obaveštavajući o tome generalnog sekretara Ujedinjenih nacija, zahtevati da se sazove konferencija za reviziju Konvencije, uključujući predloge koji bi se razmatrali na konferenciji. U tom slučaju:

(i) generalni sekretar Ujedinjenih nacija obaveštava sve strane ugovornice o tom zahtevu i poziva ih da u roku od tri meseca podnesu svoje mišljenje o prvobitnim predlozima i drugim predlozima koje žele da se razmatraju na konferenciji;

(ii) generalni sekretar Ujedinjenih nacija takođe obaveštava sve strane ugovornice o tekstu bilo kojih drugih predloga i saziva konferenciju za reviziju ako ga, u roku od šest meseci od datuma tog saopštenja, najmanje trećina strana ugovornica obavesti o svojoj saglasnosti sa sazivanjem takve konferencije;

(iii) međutim, ako generalni sekretar Ujedinjenih nacija smatra da se predlog za reviziju može smatrati predloženom izmenom u smislu člana 22. stav 1, on može, uz saglasnost strane ugovornice koja je podnela predlog, umesto postupka za reviziju sprovesti postupak za izmenu predviđenu u članu 22.

Član 25.

Obaveštenja

Osim obaveštenja i saopštenja predviđenih u čl. 23. i 24, generalni sekretar Ujedinjenih nacija obaveštava sve države o:

(a) potpisivanjima, ratifikacijama, prihvatanjima, odobravanjima i pristupanjima na osnovu člana 16;

- (b) datumima stupanja na snagu Konvencije, u smislu člana 17;
- (c) otkazivanjima na osnovu člana 18;
- (d) prestanku važnosti Konvencije na osnovu člana 19;
- (e) rezervama na osnovu člana 21.

Član 26.

Overeni prepisi

Posle 31. marta 1984. godine generalni sekretar Ujedinjenih nacija dostaviće dva overena prepisa ove konvencije svakoj strani ugovornici i svim državama koje nisu strane ugovornice.

Sačinjeno u Ženevi, 21. oktobra 1982. godine u izvornom primerku čiji su tekstovi na engleskom, francuskom, ruskom i španskom jeziku podjednako autentični.

U potvrdu čega su niže potpisani opunomoćenici, koji su za to propisno ovlašćeni, potpisali ovu konvenciju.

Aneks 1

USKLAĐIVANJE CARINSKIH KONTROLA I DRUGIH KONTROLA

Načela

Član 1.

1. Pošto carina postoji na svim granicama, a njene intervencije su opšteg karaktera, druge kontrole treba da se u što većoj meri organizuju u skladu sa carinskom kontrolom.

2. U primeni ovog načela mogu se, gde je to pogodno, obaviti sve te kontrole ili deo tih kontrola na drugom mestu osim na granici, pod uslovom da se koriste postupci koji doprinose olakšanju međunarodnog prometa robe.

Član 2.

1. Carina treba da bude u potpunosti upoznata sa zahtevima propisanim zakonima ili propisima koji mogu da povlače za sobom i druge kontrolne operacije osim carinskih.

2. Kad se ustanovi da su potrebne i druge kontrole, carina treba da obezbedi da se obaveste zainteresovane službe i da s njima saraduje.

Član 3.

Organizacija kontrole

1. Kad na istom mestu treba obaviti više kontrola, nadležne službe će obaviti sve potrebne aranžmane da se te kontrole, po mogućnosti, obave istovremeno ili u najkraćem mogućem roku. One će nastojati da usklade zahteve u pogledu dokumenata i informacija.

2. Nadležne službe će naročito obaviti sve potrebne aranžmane da bi na mestu na kome se vrši kontrola bili dostupni neophodan kadar i uređaji.

3. Carina može, ako je nadležna služba ovlasti, vršiti u njihovo ime sve ili deo kontrola za koje su te službe nadležne. U tom slučaju, te službe će se pobrinuti da carini obezbede potrebna sredstva.

Član 4.

Rezultati kontrola

1. Po svim pitanjima koje razmatra ova konvencija, kontrolne službe i carina treba u što kraćem roku da razmenjuju sve predmetne informacije da bi se obezbedila efikasnost tih kontrola.

2. Na osnovu rezultata obavljenih kontrola, nadležna služba odlučuje o daljem tretmanu robe i, po potrebi, obaveštava službe koje su zadužene za druge kontrole. Na osnovu te odluke carina stavlja robu u odgovarajući postupak.

Aneks 2

MEDICINSKO-SANITARNA KONTROLA

Načela

Član 1.

Gde god da se vrši, medicinsko-sanitarna kontrola treba da se vrši u skladu sa načelima ove konvencije, a naročito sa načelima iz Aneksa 1.

Informacije

Član 2.

Svaka strana ugovornica treba da obezbedi da svakom zainteresovanom licu budu lako dostupne informacije o:

- robi koja podleže medicinsko-sanitarnoj kontroli;
- mestima na kojima se predmetna roba može podnositi na pregled;
- zahtevima postavljenim zakonima i propisima o medicinsko-sanitarnoj kontroli, kao i o postupcima koje obično primenjuje.

Organizacija kontrole

Član 3.

1. Kontrolne službe treba da se pobrinu da se na graničnim prelazima u kojima se može vršiti medicinsko-sanitarna kontrola obezbede potrebni uređaji i prostorije.

2. Medicinsko-sanitarna kontrola se može takođe vršiti u mestima u unutrašnjosti zemlje ako je iz podnesenih uverenja i primenjene transportne tehnike jasno da u toku prevoza ne može doći do oštećenja ili kontaminacije robe.

3. Strane ugovornice će nastojati da u okviru važećih konvencija u što većoj mjeri smanje fizički pregled lako kvarljive robe koja se prevozi.

4. Kad se roba mora zadržati dok ne budu poznati rezultati medicinsko-sanitarne kontrole, nadležne kontrolne službe strana ugovornica treba da obezbede da se skladištenje izvrši u uslovima koji obezbeđuju očuvanje robe i iziskuju minimalne carinske formalnosti.

Roba u tranzitu

Član 4.

Strane ugovornice će, u okviru važećih konvencija, kad god je moguće odustati od medicinsko-sanitarne kontrole robe u tranzitu u slučajevima kad nema rizika od kontaminacije.

Saradnja

Član 5.

1. Službe medicinsko-sanitarne kontrole treba da sarađuju sa odgovarajućim službama drugih strana ugovornica da bi ubrzale kretanje lako kvarljive robe koja podleže medicinsko-sanitarnoj kontroli, između ostalog, razmenom korisnika informacija.

2. Kad se u toku medicinsko-sanitarne kontrole zadrži pošiljka lako kvarljive robe, nadležne službe će nastojati da u najkraćem mogućem roku obaveste odgovarajuću službu zemlje izvoza, navodeći razloge za zadržavanje i mere koje su preduzete u vezi sa robom.

Aneks 3

VETERINARSKA KONTROLA

Načela

Član 1.

Gde god da se vrši, veterinarska kontrola treba da se vrši u skladu sa načelima ove konvencije, a naročito sa načelima iz Aneksa 1.

Član 2.

Definicije

Veterinarska kontrola definisana u članu 1(d) ove konvencije obuhvata i kontrolu sredstava i uslova prevoza životinja i proizvoda životinjskog porekla. Ona takođe može da uključuje kontrolu koja se odnosi na kvalitet, standarde i razne propise, kao što je kontrola u cilju očuvanja ugroženih vrsta, koje se zbog efikasnosti često vezuju sa veterinarskom kontrolom.

Član 3.

Informacije

Svaka strana ugovornica treba da obezbedi da svakom zainteresovanom licu budu lako dostupne informacije o:

- robi koja podleže veterinarskoj kontroli;
- mestima na kojima se roba može podnositi na pregled;
- bolestima koje se obavezno prijavljuju;
- zahtevima postavljenim zakonima i propisima o veterinarskoj kontroli, kao i postupcima koje obično primenjuje.

Član 4.

Organizacija kontrole

1. Strane ugovornice će nastojati da:

- gde god je to potrebno i moguće obezbede odgovarajuće prostorije za veterinarsku kontrolu, u skladu sa zahtevima saobraćaja;
- olakšaju promet robe, naročito usklađivanjem radnog vremena veterinarskih i carinskih službi i dogovorom o carinjenju van radnog vremena, kada je dolazak robe unapred najavljen.

2. Veterinarska kontrola proizvoda životinjskog porekla može da se vrši i u mestima u unutrašnjosti zemlje, pod uslovom da je vidljivo i da su korišćena takva prevozna sredstva da u toku putovanja ne može doći do oštećenja ili kontaminacije proizvoda.

3. Strane ugovornice će nastojati da, u okviru važećih konvencija, u što većoj meri smanje fizički pregled lako kvarljive robe koja se prevozi.

4. Kad se roba mora zadržati dok ne budu poznati rezultati veterinarske kontrole, nadležne kontrolne službe strana ugovornica treba da obezbede da se skladištenje izvrši uz minimalne carinske formalnosti u uslovima koji obezbeđuju karantinsku bezbednost i očuvanje robe.

Član 5.

Roba u tranzitu

Strane ugovornice će, u okviru važećih konvencija, kad god je moguće odustati od veterinarske kontrole proizvoda životinjskog porekla koji su u tranzitu, u slučajevima u kojima nema rizika od kontaminacije.

Član 6.

Saradnja

1. Službe veterinarske kontrole treba da sarađuju sa odgovarajućim službama ostalih strana ugovornica da bi se ubrzalo kretanje robe koja podleže veterinarskoj kontroli, između ostalog, razmenom korisnih informacija.

2. Kad se u toku veterinarske kontrole zadrži pošiljka lako kvarljive robe ili živih životinja, nadležne službe će nastojati da u najkraćem mogućem roku obaveste odgovarajuću službu zemlje izvoza, navodeći razloge zadržavanja i mere koje su preduzete u vezi sa robom.

FITOSANITARNA KONTROLA

Član 1.

Načela

Gde god se vrši fitosanitarna kontrola treba da se vrši u skladu sa načelima ove konvencije, a naročito sa načelima iz Aneksa 1.

Član 2.

Definicije

Fitosanitarna kontrola definisana u članu 1 (e) ove konvencije obuhvata i kontrolu sredstava i uslova prevoza biljaka i biljnih proizvoda. Ona takođe može da obuhvata mere koje imaju za cilj očuvanje ugroženih biljnih vrsta.

Član 3.

Informacije

Svaka strana ugovornica treba da obezbedi da svakom zainteresovanom licu budu lako dostupne informacije o:

- robu koja podleže posebnim fitosanitarnim uslovima;
- mestima na kojima se mogu podnositi na pregled posebne biljke i biljni proizvodi;
- spisku zaraznih oboljenja biljaka i biljnih proizvoda za koje važe zabrane i ograničenja;
- spisku zahteva postavljenih zakonima i propisima o fitosanitarnoj kontroli, kao i postupcima koje obično primenjuje.

Član 4.

Organizacija kontrole

1. Strane ugovornice će nastojati da:
 - gde god je to potrebno i moguće obezbede odgovarajuću fitosanitarnu kontrolu, skladištenje i prostorije za dezinfekciju i dezinsekciju, u skladu sa zahtevima saobraćaja;
 - olakšaju kretanje robe, naročito usklađivanjem radnog vremena fitosanitarnih i carinskih službi i dogovorom o carinjenju lako kvarljive robe van radnog vremena, kad je dolazak robe unapred najavljen.
2. Fitosanitarna kontrola biljaka i biljnih proizvoda da se vrši i u mestima u unutrašnjosti zemlje, pod uslovom da je vidljivo i da su korišćena takva prevozna sredstva da u toku transporta ne može doći do zaraze robe.
3. Strane ugovornice će nastojati da, u okviru važećih konvencija, u što većoj meri smanje fizički pregled lako kvarljivih biljaka i biljnih proizvoda koji se prevoze.

4. Kad se roba mora zadržati dok ne budu poznati rezultati fitosanitarne kontrole, nadležne kontrolne službe strana ugovornica treba da obezbede da se skladištenje izvrši uz minimalne carinske formalnosti i u uslovima koji obezbeđuju karantinsku bezbednost i očuvanje robe.

Član 5.

Roba u tranzitu

Strane ugovornice će, u okviru važećih konvencija, kad god je moguće odustati od fitosanitarne kontrole robe u tranzitu ako takve mere nisu potrebne zbog zaštite njihovih vlastitih biljaka.

Član 6.

Saradnja

1. Fitosanitarne službe treba da saraduju sa odgovarajućim službama drugih strana ugovornica da bi ubrzale kretanje biljaka i biljnih proizvoda koji podležu fitosanitarnoj kontroli, između ostalog, razmenom korisnih informacija.

2. Kad se u toku veterinarske kontrole zadrži pošiljka biljaka ili biljnih proizvoda, nadležna služba će nastojati da u najkraćem mogućem vremenu obavesti odgovarajuću službu zemlje izvoza, navodeći razloge zadržavanja i mere koje su preduzete u vezi sa robom.

Aneks 5

KONTROLA TEHNIČKIH STANDARDA

Član 1.

Načela

Gde god da se vrši, kontrola tehničkih standarda koja se odnosi na robu obuhvaćenu ovom konvencijom treba da se vrši u skladu sa načelima Konvencije, a naročito sa načelima iz Aneksa 1.

Član 2.

Informacije

Svaka strana ugovornica treba da obezbedi da svakom zainteresovanom licu budu lako dostupne informacije o:

- standardima koje primenjuje;
- mestima na kojima se roba može podnositi na pregled;
- zahtevima postavljenim zakonima i propisima o kontroli tehničkih standarda, kao i postupcima koji se obično primenjuju.

Član 3.

Usklađivanje standarda

U nedostatku međunarodnih standarda strane ugovornice koje primenjuju nacionalne standarde nastojaće da ih usklađuju putem međunarodnih sporazuma.

Član 4.

Organizacija kontrole

1. Strane ugovornice će nastojati da:
 - gde god je to potrebno i moguće obezbede stanice za kontrolu tehničkih standarda, u skladu sa zahtevima saobraćaja;
 - olakšaju kretanje robe, naročito usklađivanjem radnog vremena službe zadužene za kontrolu tehničkih standarda i carinskih službi i dogovorom o carinjenju lako kvarljive robe van radnog vremena, kad je dolazak robe unapred najavljen.
2. Kontrola tehničkih standarda može da se vrši i u mestima u unutrašnjosti zemlje pod uslovom da je vidljivo i da su korišćena takva prevozna sredstva da u toku putovanja ne može doći do oštećenja robe, a posebno lako kvarljive robe.
3. Strane ugovornice će nastojati da, u okviru važećih konvencija, u što većoj meri smanje fizičku kontrolu lako kvarljive robe koja se prevozi i koja podleže kontroli tehničkih standarda.
4. Strane ugovornice treba da organizuju kontrolu tehničkih standarda usklađivanjem, gde je moguće, postupaka službe zadužene za tu kontrolu sa postupcima bilo kojih službi zaduženih za ostale kontrole i inspekcije.
5. Kad se lako kvarljiva roba zadrži dok ne budu poznati rezultati kontrole tehničkih standarda, nadležne kontrolne službe strana ugovornica treba da obezbede da se skladištenje robe ili parkiranje transportne opreme obavi uz minimalne carinske formalnosti, u uslovima koji obezbeđuju očuvanje robe.

Član 5.

Roba u tranzitu

Kontrola tehničkih standarda ne odnosi se, po pravilu, na robu u tranzitu.

Član 6.

Saradnja

1. Službe zadužene za kontrolu tehničkih standarda treba da saraduju sa odgovarajućim službama strana ugovornica da bi ubrzale kretanje lako kvarljive robe koja podleže kontroli tehničkih standarda, između ostalog, razmenom korisnih informacija.
2. Kad se u toku kontrole tehničkih standarda zadrži pošiljka kvarljive robe, nadležna služba će nastojati da u najkraćem mogućem roku obavesti odgovarajuću službu zemlje izvoza, navodeći razloge zadržavanja i mere koje su preduzete u vezi sa robom.

KONTROLA KVALITETA

Načela

Član 1.

Gde god da se vrši, kontrola kvaliteta robe obuhvaćene ovom konvencijom treba da se vrši u skladu sa načelima Konvencije, a naročito sa načelima u Aneksu 1.

Član 2.

Informacija

Svaka strana ugovornica treba da obezbedi da svakom zainteresovanom licu budu lako dostupne informacije o:

- mestima na kojima se roba može podnositi na pregled;
- zahtevima postavljenim zakonima i propisima o kontroli kvaliteta, kao i o postupcima koji se obično primenjuju.

Član 3.

Organizacija kontrole

1. Strane ugovornice će nastojati da:
 - gde god je moguće obezbede stanice za kontrolu kvaliteta, u skladu sa zahtevima saobraćaja;
 - olakšaju kretanje robe, naročito usklađivanjem radnog vremena službe za kontrolu kvaliteta i carinskih službi i dogovorom o carinjenju lako kvarljive robe van radnog vremena, kad je dolazak robe unapred najavljen.
2. Kontrola kvaliteta može da se vrši u mestima u unutrašnjosti zemlje pod uslovom da primenjeni postupak doprinosi olakšanju međunarodnog prometa robe.
3. Strane ugovornice će nastojati da, u okviru važećih konvencija, u što većoj meri smanje fizički pregled lako kvarljive robe koja se prevozi i koja podleže kontroli kvaliteta.
4. Strane ugovornice treba da organizuju kontrolu kvaliteta usklađivanjem, gde god je moguće, postupaka službe zadužene za tu kontrolu sa postupcima bilo kojih službi zaduženih za ostale kontrole.

Član 4.

Roba u tranzitu

Kontrola kvaliteta ne odnosi se, po pravilu, na robu u direktnom tranzitu.

Član 5.

Saradnja

1. Službe kontrole kvaliteta treba da saraduju sa odgovarajućim službama drugih strana ugovornica da bi ubrzale kretanje lako kvarljive robe koja podleže kontroli kvaliteta, između ostalog, razmenom korisnih informacija.

2. Kad se u toku kontrole kvaliteta zadrži pošiljka lako kvarljive robe, nadležna služba će nastojati da u što kraćem roku obavesti odgovarajuću službu zemlje izvoza, navodeći razloge zadržavanja i mere koje su preduzete u vezi sa robom.

Aneks 7

POSLOVNIK O RADU ADMINISTRATIVNOG KOMITETA IZ ČLANA 22. OVE KONVENCIJE

Član 1.

Članovi

Članovi Administrativnog komiteta su strane ugovornice ove konvencije.

Član 2.

Posmatrači

1. Administrativni komitet može odlučiti da pozove nadležne administracije svih država koje nisu strane ugovornice ili predstavnike međunarodnih organizacija koje nisu strane ugovornice da prisustvuju sednicama Komiteta kada se razmatraju pitanja za koja su oni zainteresovani.

2. Međutim, bez štete po odredbe člana 1, međunarodne organizacije iz stava 1. nadležne za materiju koja se razmatra u aneksima Konvencije imaju pravo da učestvuju u radu Administrativnog komiteta kao posmatrači.

Član 3.

Sekretarijat

Sekretarijat Komiteta obezbeđuje izvršni sekretar Evropske ekonomske komisije.

Član 4.

Sazivanje

Izvršni sekretar Evropske ekonomske komisije saziva Komitet:

- (i) dve godine posle stupanja Konvencije na snagu;
- (ii) u vreme koje odredi Komitet, ali ne češće od svake pete godine;
- (iii) na zahtev nadležnih administracija najmanje pet država.

Član 5.

Radna tela

Na svakom zasjedanju Komitet bira predsjednika i potpredsjednika.

Član 6.

Kvorum

Za donošenje odluka potreban je kvorum od najmanje jedne trećine država koje su strane ugovornice.

Član 7.

Odluke

- (i) Predlozi se stavljaju na glasanje;
- (ii) Svaka država koja je strana ugovornica i zastupljena je na zasjedanju ima jedan glas;
- (iii) Kad se primenjuje član. 16 (2) Konvencije, organizacije regionalnih ekonomskih integracija - strane ugovornice Konvencije imaju prilikom glasanja samo onaj broj glasova koji odgovara ukupnom broju glasova dodeljenom njihovim državama članicama koje su takođe strane ugovornice Konvencije. U ovom drugom slučaju, te države članice ne koriste svoje pravo glasa;
- (iv) Zavisno od odredaba stava (v) u daljem tekstu, predlozi se usvajaju prostom većinom prisutnih članova koji glasaju, u skladu sa uslovima definisanim prethodnim stavovima (ii) i (iii);
- (v) Izmene Konvencije usvajaju se dvotrećinskom većinom prisutnih članova koji glasaju u skladu sa uslovima definisanim u prethodnim stavovima (ii) i (iii).

Član 8.

Izveštaj

Pre zatvaranja zasjedanja Komitet usvaja izveštaj.

Član 9.

Dopunske odredbe

U nedostatku predmetnih odredaba u ovom aneksu, primenjivaće se Poslovnik o radu Evropske komisije, osim ako Komitet ne odluči drukčije.

Član 3.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom listu SFRJ".